

Sygn. akt V CNP 26/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi H. P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 18 maja 2011 r., sygn. akt II Ca [...],
w sprawie z powództwa H. P.
przeciwko L. P. i T. P.
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 maja 2011 r. Wyrok ten zapadł w wyniku wniesienia apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 17 grudnia 2010 r., w którym oddalono powództwo powoda obejmujące żądanie ustalenia nieważności notarialnej umowy darowizny gospodarstwa rolnego z dnia 11 września 2006 r. Darczyńcami w tej umowie był powód i jego b. żona, a obdarowanym ich syn.

W skardze wskazano na „naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie” (pkt 1 a-d, s. 2 skargi). Skarżący stwierdził, że zaskarżone orzeczenie wyrządziło mu szkodę polegającą na utracie prawa do żądania zwrotu nieruchomości i braku możliwości korzystania z tej nieruchomości. Powodowi nie przysługują obecnie środki prawne dotyczące zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód wystąpił o ustalenie nieważności umowy notarialnej z dnia 11 września 2006 r., w której powód i jego b. żona dokonali darowizny gospodarstwa rolnego na rzecz syna. Jako przyczynę nieważności wskazywał brak uprawnienia po stronie b. żony do rozporządzania nieruchomością (dla której prowadzona jest księga wieczysta nr [...]), ponieważ – jak wywodził – nieruchomość ta weszła do jego majątku odrębnego (osobistego) na podstawie darowizny uzyskanej od matki w 1980 r. Powoływał się także na to, że w toku postępowania (w którym zapadło kwestionowane orzeczenie) skutecznie uchylił się od błędu oświadczenia woli złożonego w dniu 11 września 2006 r.

W świetle dokonanych przez Sądy *meriti* ustaleń faktycznych brak dostatecznych podstaw do stwierdzenia, że zaskarżony skargą wyrok Sądu Okręgowego z dnia 18 maja 2011 r. jest niezgodny z przepisami podanymi przez skarżącego w pkt 1 a-b skargi (s. 2 skargi). Sąd Okręgowy trafnie przyjął, że w wyniku „umowy przekazania własności i prowadzenia gospodarstwa rolnego z dnia 15 maja 1980” (k. 12 akt sprawy) gospodarstwo rolne powiększyło majątek wspólny b. małżonków (ich małżeństwo zostało rozwiązane w 1985 r.). Chodziło tu

o nabycie na podstawie innej niż darowizna umowy o charakterze rozporządzającym (por. art. 33 pkt 2 k.r. i o. w brzmieniu obowiązującym przed zmianą przepisów, Dz. U z 2004 r. nr 167, poz. 1691). Sąd Okręgowy uznał też podstawy do przyjęcia, że nie doszło do skutecznego uchylecia się powoda od skutków złożenia oświadczenia woli pod wpływem błędu (art. 84 § 1 k.c.). W okresie sporządzenia umowy o przekazanie gospodarstwa rolnego następcy nie obowiązywało wymaganie sporządzenia takiej umowy w formie aktu notarialnego (por. art. 43 i n. ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz o innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin, Dz. U. nr 32, poz. 140 ze zm.), a skutki prawno – rzeczowe tej umowy (w odniesieniu do powoda – wnioskodawcy) ujawnione zostały w księdze wieczystej 1983 r. (k. 9 akt sprawy).

Z przedstawionych względów należało odmówić przyjęcia skargi powoda do rozpoznania (art. 424⁹ k.p.c.).

aw

es